

Екип от учители и учениците - Ралица Василева, Вероника Гандева, Георги Бориславов и Валери Ангелов от ГПЧЕ „Н.Вапцаров” гр. Шумен се завърнаха от гр. Андухар, Испания. От 24 – 31 май те участваха в втората работна среща на международното училищно партньорство „Спортът и културата ни сплотяват” по програма „Учене през целия живот”, на подпрограма Коменски, финансирана от ЦРЧР. Домакин бе училището – партньор

□
„Сиера Морена” в гр. Андухар.

По-голямата част от екипа посещават за първи път слънчева и гореща Испания. От своята визита те ще запазят впечатляващи изживявания. Ето и разказите на учениците, участвали в срещата.

□

Седмица на активността – така бих описала времето, прекарано в Испания. Макар и със сгъстена програма и изморителна на моменти, този проект ми даде възможността да се докосна до културата на една различна страна, да правя неща, които до този момент не бях правила, и най-вече да намеря много нови приятели. За тези седем дена посетих три различни града, всеки от които остави разнообразни спомени в съзнанието ми, осъществих контакти с интересни хора, които ми показаха своя начин на живот, видях едно ново късче от света.

Мадрид – приказен град! Най-голям интерес за мен представляваше архитектурата. Дори най-обикновените къщи привличаха погледа със своите тераси – прозорците на сградите всъщност са тераски с красиви цветя по тях. Приятната обстановка се допълваше от тесните улички, по които вървахме – с разцъфнали дървета и без трафик на превозни средства. Пищни дворци, огромни площади, интересни фонтани, уютни, цветни ресторанчета – това вижда човек, накъдето и да се обърне.

Натовареността на програмата ни се дължеше на факта, че домакините имаха желание да натрупаме колкото се може повече впечатления от Испания и да изпробваме най-разнообразни дейности. Може би най-изтощаващо беше няколко-часовото колоездене при високите летни градуси, допълнено с „твърдикото“ спане на палатки. Тази комбинация имаше своите последствия върху физическото ни състояние, но скоро беше компенсирана с меко легло, а след това и разходка из китното градче Кордоба.

Запомних Кордоба с шарените магазинчета за най-разнообразни сувенири, както и катедралата, която посетихме – обширна сграда, някогашна джамия, а днес катедрала с много красиви икони и статуи.

Семейството, на което гостувах, са изключително мили хора. Бащата има хоби да отглежда декоративни дръвчета от най-различен вид, както и да събира камъни с интересни форми. Казаха ми за един от камъните, че символизира китайска оризова плантация. Имаха обичая да си лягат изключително късно, като повечето испанци, макар че сутрин ставаха рано. Основна съставка на храната беше зехтинът. Всъщност той е и поминък на голяма част от хората, тъй като в Испания се отглеждат много маслини и има фабрики за зехтин, така че той присъстваше постоянно на трапезата.

Наред с всичко това, успяхме и да се забавляваме. Например, имяхме урок по фламенко, който по един интересен начин ни предостави възможността да пробваме още нещо, характерно за испанците. Освен това, се срещнахме и с хора от други народности – поляци, турци и англичани. Макар и не изцяло, чрез общуването с тях се запознахме и с тяхната култура и начин на живот.

Престоят ми в Испания, като участник в проекта „Спортът и културата ни сплотяват“, беше впечатляващо изживяване, остави много хубави спомени, разшири моя мироглед и познанията ми за света.

Вероника Гандева – 9. а клас

□

Като участник в проекта „Спортът и културата сплотяват учениците“, се надявах, че ми предстоят множество незабравими моменти в Испания, способни да променят изцяло моя поглед върху света и хората...Това се оказа точно така!

Освен, като средиземноморска страна, прочута с футболните си постижения, богатата си кухня и топлия си климат, Испания ме впечатли с красивата си природа, с историята и традициите си и най-вече с гостоприемните си жители. Седемте дни, прекарани в Мадрид, Андухар и Кордоба, бяха достатъчни, за да се докосна до магията на Испания.

Слизайки на летището в Мадрид, осъзнах колко необятен е градът. Макар и двудневен, престоят ни в столицата беше достатъчен, за да посетим някои от най-известните забележителности. Започнахме с обиколка на големите площади в Мадрид, сред които и внушителния „Плаза Майор“, като видяхме и катедралата Алмудена – една от най-красивите католически църкви в цяла Испания. В архитектурен план впечатляващи бяха дори най-малките и обикновени къщи. Ден по-късно посетихме и комплекса INEF –

Факултет на науките

,
на физическата активност и спорта

”, който включваше музей, университет и редица спортни съоръжения, в които се готвят бъдещите спортни надежди на страната. Успяхме да видим и част от подготовката на няколко състезатели по плуване и бадминтон, получили квоти за Олимпийските игри!

Още с пристигането си в Андухар, започнахме с множеството активности, които испанските организатори ни бяха подготвили. За начало карахме велосипеди до една местност в близост до града, наречена Батанехо, където бе предвидено да къмпингуваме една нощ. След дългото колоездене и различните спортове, които изпробвахме (лично аз избрах падел- спорт, подобен на тениса), къмпингът не се отрази особено добре на уморените ни тела, но на следващия ден имахме достатъчно време, за да се възстановим.

Следващите два дни също бяха изпълнени с редица дейности в Андухар – посетихме планинска местност, където си направихме пикник и се опознахме с испанските семейства, танцувахме фламенко, играхме баскетбол, интервюирахме различни спортисти, прославили града. Ден преди завръщането си в България, участвахме и в състезание по ориентиране, в което аз и испанският ми партньор се класирахме на първо място. Но най-ценно и запомнящо се беше общуването с другите участници в проекта – англичани,

поляци, турци и разбира се - испанци. С някои от тях успяхме наистина да се сприятелим, макар и езиковата бариера да бяха пречка за лесната комуникация.

Испанското семейство, което ме приюти при престоя ми в Андухар, макар и гостоприемно, за мен бе твърде странно и за съжаление не успях да се приобща нито към него, нито към неговите навици и порядки.

Испанският ми партньор – Хавиер, свири на пиано и на виола. Майка му се грижи за по-малкия му брат, а работата на баща му е свързана с маслинените плантации в региона. Това не е случайно, тъй като Хаен – провинцията, в която е разположен Андухар, произвежда почти 40% от зехтина в Испания. В семейството късната вечеря и много късното лягане са традиция, с която не успях да свикна, а храната бе твърде много и прекалено тежка. Въпреки това имах възможността да опитам някои от традиционните за страната ястия, като паеля, например.

Два дни преди заминаването си успяхме да посетим и едно от най-невероятните градчета в Южна Испания – Кордоба. В мултикултурния град посетихме Катедралата на Кордоба – голяма католическа катедрала, която в миналото е била джамия. В свободното време успяхме да се разходим из улиците на града, а изключително горещото време не ни спря от обиколка на магазините за сувенири. Самите сувенири бяха възможно най-разнообразни – от картички за 30 цента до ветрила за над 300 евро.

Участието в проекта ми помогна не само да разбера повече за традициите на една изключително любопитна за мен страна, каквато е Испания, а да стана част от тях и да се слея с красотата на този средиземноморски рай.

Валери Ангелов – 10. а клас

„Спортът и културата ни сплотяват”. Това е името на училищното партньорство, чрез който посетихме Испания. Едно пътуване, което ни подари много нови спомени и

преживявания, пътуване, заради което опознахме една напълно различна култура.

Преди заминаването ни всеки имаше своите очаквания. Кой от тях се покриха и кои не, всеки може да каже сам за себе си. Лично за мен, програмата протече по много по-различен начин от този, който аз очаквах. И въпреки това, страшно ми хареса. Все пак имах невероятния шанс да опозная нова култура, а на кого не би му харесала подобна възможност?

След като оставихме в България проливните дъждове и студеното време, още на летището Испания ни посрещна с жарко слънце и жегата. Това, което ми направи впечатление, бе начинът, по който се поздравяват при запознаване и при среща испанците. За разлика от нашето задължително, често доста сухо ръкостискане, тук всички те прегръщат и целуват по двете страни. След като всички вече се запознахме, се насочихме към хотела, в който щяхме да отседнем по време на двудневния ни престой в Мадрид. За съжаление не ни бяха оставили достатъчно време да си починем след близо 10-часовото пътуване, тъй като имахме предвидена разходка из центъра на града. Мадрид е изключително красиво място. Огромните площади, зелените паркове, катедралите, кралския дворец; цялата тази обстановка оставя завинаги отпечатък в съзнанието и сърцето.

На следващия ден бе пътуването ни до града, в който щеше да премине останалата част от престоя ни – Андухар. На автогарата ни посрещнаха семействата-домакини, запознахме с останалите ученици от проекта. И отново много целувки... Първата ми вечер в семейството премина интересно. Отнесоха се с мен наистина много гостоприемно. Единствения проблем през целия ми престой може би беше езиковата бариера, но въпреки това, все някак намирахме начин да се разберем.

В програмата бе планиран и велопоход. Доста тежичък бих казала, тъй като голяма част карахме по черен път, а не може да не се споменат жегата и неумолимото слънце. Пейзажът бе съвсем различен от този, който сме свикнали да гледаме в България. Вместо гъста зеленина – оскъдна растителност, изразяваща се предимно в храсти, треви и големи кактуси. По време на похода посетихме фабрика за зехтин, където накратко ни разясниха основните етапи при обработката на маслините и като цяло при производството.

Крайната дестинация бе къмпингът, където прекарахме нощта. За обяд ни

пригответе паеля – традиционно ястие с ориз, месо и зеленчуци – и въпреки че бе много вкусно, лично за мен бе доста тежко, особено в тази жегата. Но пък от това, което видях, стигнах до извода, че испанците обичат да си похапват повечко такъв тип храна. Следобед отидохме с велосипеди до близкото селце, където прекарахме времето си в спортен център. Там играхме различни спортове, един от които напълно нов за нас – падел. Играта е нещо между скуош и тенис, играе се от два отбора с по двама играчи, като може да се използват и стените. Изключително забавна. Вечерта се върнахме при палатките (отново с колелата, разбира се). Твърдата земя не се отрази много добре на физическото ни състояние, особено след колоезденето.

През следващите дни присъствахме в няколко учебни часа в училището на домакините, в един от които дори ни се наложи да правим контролно по биология – на испански. Домакините ни изненадаха с урок по фламенко.

Посетихме Кордоба – красив град, с тесни улички и множество цветя, накачени в саксии по стените на къщите. Видяхме и една от забележителностите на града - „La Mezquita” – някогашна джамия, по настоящем катедрала. Място, впечатляващо с всяка една своя част и оставащо незабравим спомен. Тук ни бяха оставили и време да пазаруваме, за съжаление това стана по време на „сиестата” – така се наричат следобедните часове, когато испанците си поспиват и голяма част от магазините бяха затворени. Въпреки това си прекарахме прекрасно и успяхме да си купим по нещо за спомен.

Последната вечер бе прощалното парти, където гледахме видеото със снимките от целия престой и връчиха грамоти на победителите от състоялото се по-рано състезание по ориентиране. Ние българите успяхме да вземем едно трето, две втори, както и едно първо място.

Така завърши пребиваването ни в Испания. Докоснахме се до един различен свят и натрупахме много опит. И въпреки че не всичко премина според очакванията ми, в съзнанието ми останаха запечатани много нови спомени, които винаги ще ми напомнят за тази прекрасна страна, нейните сърдечни жители и забележителната ѝ култура.

Рапица Василева – 9.а клас

Какво знаете за Испания?

Аз не знаех много, когато тръгнах, с изключение на името на столицата и това че имат богата история. Това беше едно предизвикателство за мен, на 2500 километра от родината ми. Не знаех какво да очаквам, а имах много въпроси. Дали ще са гостоприемни испанците? Ще ми допадне ли начина им на живот? На какво семейство ще попадна? Ще науча ли нещо ново? Ще ми хареса ли?

Още с кацането на летището в Мадрид ме впечатли инфраструктурата. След като си взехме багажа, бяхме посрещнати много любезно от испанската група. Още същия ден, следобед имахме обиколка на града с екскурзовод, който ни показва част от забележителностите на старата част на Мадрид. Това за пореден път ми показва колко е богата тяхната история. На следващият ден направихме още една обиколка из Мадрид. Посетихме един от спортните им комплекси, където видяхме част от националните им отбори и подготовката им за предстоящата олимпиада, а след това се отправихме към град Андухар. Семействата ни посрещнаха много сърдечно. «Моето» семейство беше много гостоприемно и много се зарадваха на подаръците, които им подарих за спомен от България. Следващият ден беше голямо предизвикателство за нас - колоездачна обиколка из провинцията. Впечатлиха ме големите територии с маслинови насаждения, които ни съпровождаха до фабриката за зехтин, а в самата фабрика ни показаха начина за произвеждане на екологично чист зехтин. Разгледахме и местност с интересни скални образувания, служили за жилища и поуморени

потеглихме към гориста местност, в която трябваше да си направим лагер сами - разпънахме палатки, обядвахме на открито традиционното за Испания ястие - паеля. Там посетихме забележителности и ни заведоха до спортна зала където играхме различни спортни игри. Върнахме се късно в лагера. На следващия ден с велосипедите обратно кум Андухар. На петия ден от пребиваването ми в Испания, посетихме учебни часове с нашите партньори. Аз «учих» испански и френски език. Домакините организираха за нас урок по фламенко, един от традиционните им танци. Понаучихме основни стъпки, но това не беше моят танц. Ще запомня и срещата с отличени спортисти на Испания, чийто роден град е Андухар. Впечатлих се от традиционната «сиеста», през следобедните часове испанците си почиват и вечер, когато захладнее отново можеш да ги срещнеш по улиците.

Това пътуване ми донеси много нови интересни и незабравими спомени. Научих много за

испанската култура и начин на живот. Създадох много нови приятелства и си отговорих на много въпроси.

Георги Георгиев – 10 б клас

[Снимки](#)